

TURISME

On queda la turismofòbia?

Els hotels de Barcelona reprenen l'activitat amb l'arribada dels primers visitants estrangers

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Sona a exotisme, a concepte periclitat, passat de moda. Turismofòbia, sí, ho recordeu? Fins fa un any i mig era més o menys equivalent a estimar la ciutat, a protegir-la de la degradació, del turisme de tors nu, decibels nocturns, borratxera i apartament il·legal. Avui és gairebé un anatema, una irresponsabilitat.

Dades recents del Gremi d'Hotels assenyalen que un 40% dels hotels de Barcelona ja estan oberts, dada rellevant que apunta a la reactivació progressiva del turisme, econòmicament cabdal per a la ciutat, no només per al sector hotelier sinó per a la gastronomia, els edificis històrics, l'oci nocturn, els museus, el lloguer de vehicles, els taxis i tants satèl·lits adherits que aposten per i depenen de la turismofília. És eloqüent i també bonic passejar per la ciutat i percebre detalls que descriuen aquest somort i sembla que ja tangible despertar econòmic.

Si t'atures davant dels apartaments El Alma de las Ramblas, al carrer Santa Anna, veus un degoteig de persones que entren i surten amb maletes. Pel Portal de l'Àngel es camina força tranquil, pots apressar el pas si et convé esquivar preguntadors i venedors de motos. La catedral està envoltada de *tours* d'estudiants vinguts de fora a conèixer les claus del fals Gòtic de la ciutat. "El vell fòrum romà continua sent el centre del debat polític català", explica una guia referint-se a la plaça de Sant Jaume.

Una parella de Dubrovnik ha llogat patinets elèctrics i enfila el carrer Fontanella a tota velocitat. Han agafat un hostel del carrer Trafalgar aconsellats per uns amics que els van alertar: "Mai veureu Barcelona amb més tranquil·litat que ara i amb preus més interessants".

Passar de molt a res

També a Trafalgar hi ha els apartaments Yok, que ofereixen una fórmula híbrida: la privacitat d'un apartament amb el confort d'un hotel i una aposta per la sostenibilitat i les sinèrgies amb el barri. La seva cofundadora, Mari Marañís, m'explica que veuen la llum al final de l'ofec. Les reserves encara són discretes però des de fa uns dies han notat un pic de consultes, perceben que la gent torna a tenir ganes de viatjar: "Funcionem molt amb el *last minute*, la improvisació, els france-

Un grup de persones sopant en una terrassa d'un restaurant de Barcelona dijous passat. PERE VIRGILI

sos que venen amb cotxe i que saben que no els cal antelació perquè segur que troben allotjament que els convingui". "La turismofòbia va ser una resposta comprensible al turisme de baixa qualitat. Hem passat de molt a res. Cal que repensem el model turístic però ara el més urgent és sortir de l'UCI".

Al l'Hotel Olivia Plaza de plaça de Catalunya s'hi allotgen el Pierre i la Jackie: "Good weather, good conditions and opportunities". Són francesos però em responen en anglès i, com tants altres compatriotes seus, admeten que han travessat la frontera a la recerca d'un relaxament de restriccions que a casa seva fins fa pocs dies els era impossible de trobar. L'Hotel Catalonia és l'únic del carrer Pelai que està obert. Parlo amb la Trudi, que espera tres amigues per anar a gaudir d'un *brunch* al carrer Provença que els han venut molt bé a Trip Advisor. Són holandeses i s'han agafat unes minivacances abans de les vacances. Imatge molt interessant a la ronda Sant Antoni: uns operaris enllesteixen la posada a punt de l'encara tancat Hotel Urban Gran Ronda: electricistes, servei de neteja, una mà de pintura...

Acabo el trajecte a l'Hotel Claris, el primer de cinc estrelles que va reobrir al juliol passat. Es manté obert

des de llavors. La seva directora, Reimei Gómez, destaca el cap de setmana del 15 i 16 de maig com a punt d'inflexió important. El divendres anterior van rebre una allau de reserves de vint-i-quatre hores que van omplir l'hotel. De dilluns a dijous, l'ocupació voreja el 40%.

La clau de la supervivència

Com s'han pogut mantenir durant tots aquests mesos sense visitants estrangers? Doncs gràcies al turisme interior i als clients locals, bar-

Objectiu
"El turisme o és de qualitat o és un agent degradador implacable", diu Gómez

celonins que boxejaven contra el confinament i el toc de queda regalant-se estades de cap de setmana a l'hotel i gaudint dels seus serveis i comoditats. ¿Recepta a mitjà i curt termini? Ho té clar: posar fi a l'escanyament del sector amb iniciatives imaginatives, amb experiències enriquidores per al visitant. I tenir molt clara una idea: el turisme o és de qualitat o és un agent degradador implacable. Turismofòbia, neologisme amb obligada data de caducitat. —

Un grup de turistes recorrent la Rambla de Barcelona la setmana passada. FRANCESC MELCION